

35 club

**Ročenka CLUBU 35
2019**

Prezident

Rostislav Sed'a

Rada

Miroslav Nevěděl

Jan Kilian

Členové

Pavla Honzírková

Ilona Janglová

Jana Latýnová

Martin Macho

Karel Marišler

Petr Suchyňa

Iva Švecová

Milan Žůrek

Čestní členové

Karla Dubná

Nataša Bumbálková

Wellness infinit maximus

Datum: 26. ledna 2019

Organizátorka a autorka článku: Jana Latýnová

Dne 26. 1. 2019 jsme se sešli na brněnské přehradě na první akci Clubu 35 v tomto roce, kde jsme si užili nádherné odpoledne ve wellness v hotelu Infinit Maximus Resort kousek od Brněnské přehrady.

Sešli jsme se v hojném počtu a maximálně jsme si to užili. Jestli to byl bazén, kde jsme si dali drink, který jsme popíjeli přímo v bazénu nebo saunový svět, či vířivky s odpočinkovou místností kde plápolal oheň v krbu, vše jsme si užili, jak jen to šlo a bylo to velice fajn.

A hodnocení? Prostě krásný relax, který doporučuji naprosto všem bez rozdílu věku. Mějte se krásně a už se těším na další klubovou akci.

Clubáci prožili prodloužený víkend v Tatrách

Datum: 22. - 24. března 2019

Organizátor a autor článku: Milan Žůrek

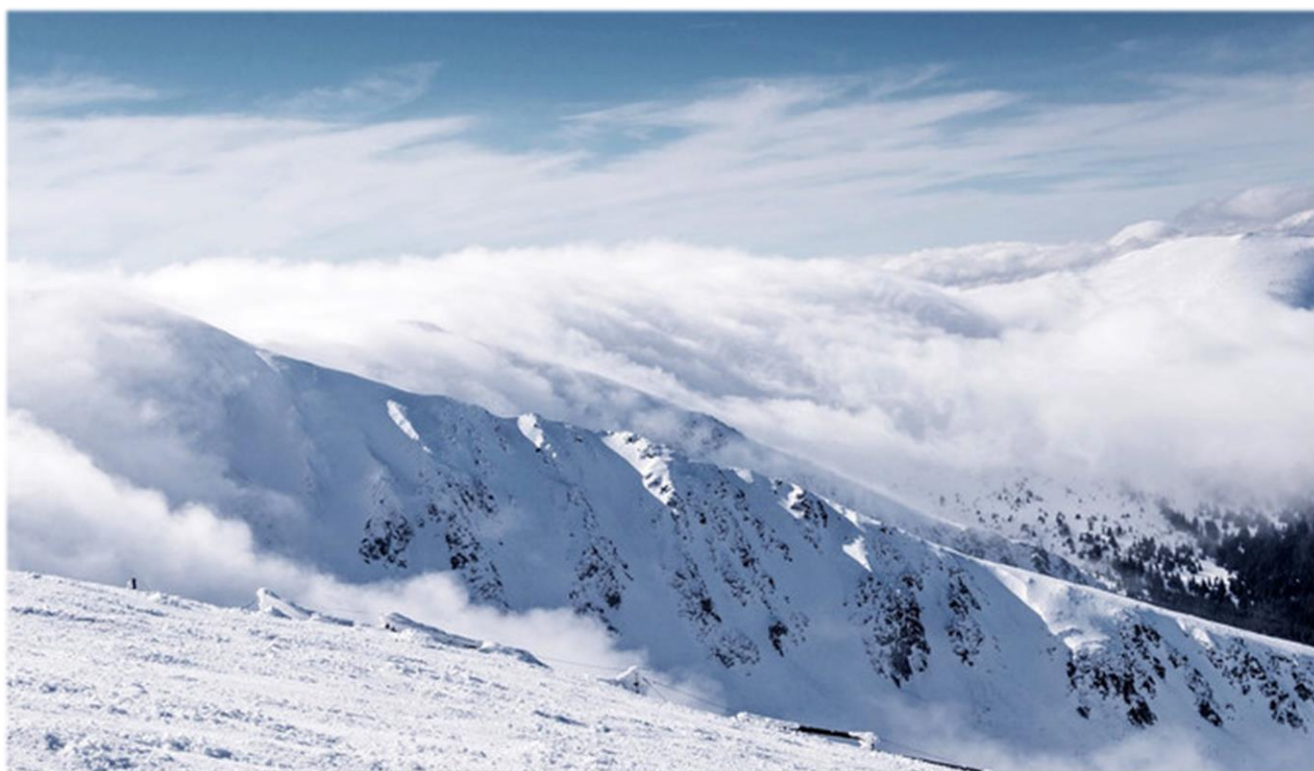
Po roce členové našeho Clubu 35 opět zavítali na prodloužený víkend do Nízkých Tater. Volba padla na osvědčené středisko Jasná pod vrcholem Chopku. Svou pestrostí je

středisko vhodné pro každého lyžaře. Z více jak 50 km sjezdovek si vybere každý. Po loňském kladném ohlasu jsem volil ubytování opět v hotelu SNP s polopenzí a polohou přímo u sjezdovky. Na příští sezónu nám už staví nové wellness přímo v hotelu. Lyžování jsme měli naplánované už na pátek a tak jsme museli vyrážet už po čtvrté hodině ranní.

Provoz byl ale v pohodě a tak cesta rychle uběhla i s tradiční snídaní na benzince v Žilině. Před devátou hodinou jsme už byli na svahu. Na kvalitní lyžování je potřeba dobré středisko, slunečné počasí a bezvětří. Tentokrát bylo až moc teplo, což moc nesvědčilo sjezdovkám. Svalstvu jsme dali odpočinout vydatným obědem v panoramatické restauraci Rotunda pod vrcholem Chopku. Odpoledne jsme se postupně začali trousit na hotel. Po večeři jsme na chvíli poseděli u lahvinky (několika) dobrého vína. Dnešní den byl dlouhý a únavný a tak jsme se už těšili do postelí. Druhý den bylo opět jarní počasí a tak jsme si od půl deváté užívali lyžování a opalování zároveň. Kdo nevydržel lyžovat až do konce, tak vyrazil odpoledne do nedalekého aquaparku Tatralandia. Po vydatné večeři opět kulturní večer s nějakou tou lahvinkou. V neděli po snídani jsme se rozloučili, protože někteří museli vyrazet domů za povinnostmi a tak jsme ukončili další podařenou akci.

VILA STIASSNI + HVĚZDÁRNA

Datum: 13. dubna 2019

Organizátorka a autorka článku: Iva Šecová

V sobotu 13. 4. 2019 jsme se sešli odpoledne u vily Stiassni na ulici Hroznová v Brně. V 15 hodin nám totiž začala komentovaná prohlídka reprezentačních prostor vily i soukromých apartmánů rodiny brněnského textilního továrníka Alfreda Stiassni. Prohlídka byla doplněna výstavou originálů kostýmů našich filmových hvězd z éry první republiky. Spolu s naším mladým průvodcem jsme si prošli v přízemí reprezentativní salonky s bohatým dřevěným obložením, mramorovými krby, štuky a vybavené historizujícím nábytkem. V prvním patře, kam jsme vystoupali po dřevěném schodišti s červeným kobercem, pak soukromé pokoje příslušníků rodiny, pokoj vychovatelky a dětskou hernu. Pan průvodce věděl o vile tolik zajímavých informací a mluvil tak zaníceně, že prohlídka trvala místo plánovaných 60 minut o dvacet minut déle.

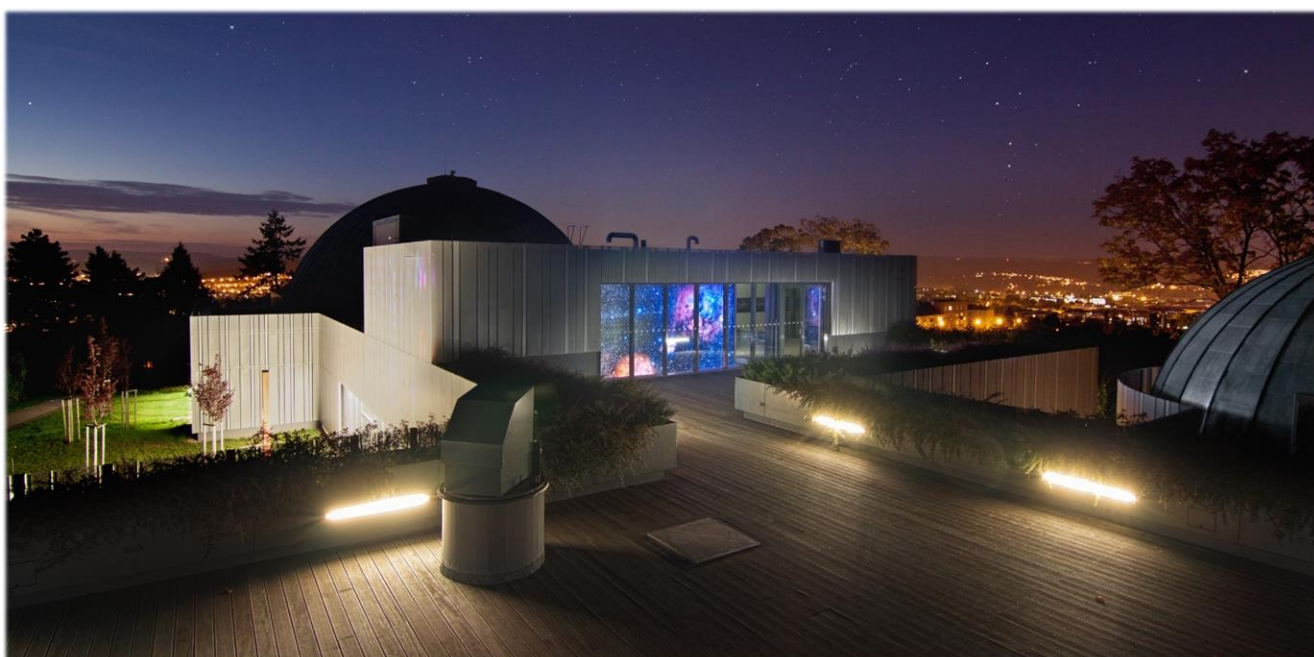

Po skončení jsme se přesunuli do moderní restaurace kulturního komplexu SONO Centrum. Tam jsme si dali večeři, kávičku nebo pivo, jak kdo chtěl. U toho jsme si povykládali, občas probrali i nějaké pracovní věci a zasmáli jsme se při vyprávění vtipů.

Na závěr sobotní akce jsme se přesunuli na hvězdárnu na Kraví hoře, protože v 8 hodin večer nás čekalo promítání unikátního filmu natočeného pomocí dronů „Morava 360“. Na úvod představení proběhlo krátké komentované povídání o Sluneční soustavě a

hvězdné obloze. Pak už začala čtyřicetiminutová projekce filmu. Proletěli jsme se mezi Pálavou a Macochou, mezi Podyjí a Bílými Karpaty, mezi nebem a podzemím. Viděli jsme notoricky známá místa z jiného úhlu pohledu, náš neuvěřitelný kraj, ozdobený nádhernou přírodou, výjimečnými památkami a úrodnými vinicemi. Poslední věta z úžasného komentáře Bolka Polívky „Šak to tu máme pěkné, né?“ vystihuje všechno. Věřím, že se sobotní odpoledne strávené poznáváním Brna zúčastněným líbilo.

Medvědí soutěska

Datum: 3. srpna 2019

Organizátor a autor článku: Miroslav Nevěděl

Turistický výšlap Medvědí soutěskou v Rakousku jsme si po několika letech chtěli zopakovat, a proto jsme ji opět zařadili do ročního plánu akcí. Zopakovat se nám ji podařilo až napodruhé, loni nám v tom zabránilo velmi špatné počasí. Původní plán naplnit autobus a vyrazit i s přáteli a klienty se v čase změnil a nakonec nás vyrazilo „pouze“ dvanáct. Ideální počet pro naplnění trafika a jednoho auta.

V sobotu ráno v 7:00 jsme vyrazili z Hustopečí z firemního parkoviště. Cesta po rakouských dálnicích vyžaduje dálniční známku, kterou jsme koupili v Mikulově. Na místo (do Mixnitz) jsme dorazili před desátou hodinou. Ve spodní části soutěsky jsme vyložili

pasažéry jednoho auta, pak obě auta vyjela na horní parkoviště, kde bylo třeba jedno vozidlo zanechat a vrátit se dolů ke startu celodenní túry. Celková trasa je v délce 10,5 km, z toho samotná Medvědí soutěska je dlouhá pouze 1,5km. Než jsme přišli k bráně soutěsky, urazili jsme více než 2km celkem příkrou lesní cestou stále nahoru. Vstupenku za 3,5 eura jsme zakoupili až na místě a do soutěsky jsme

vstoupili po hromadném focení. Někteří z nás byli oroseni a unaveni již v tomto místě. Ta náročnější část nás však ještě čekala.

Stoupání skalní rozsedlinou po 170 žebřících a můstcích nám dávalo dost zabrat. Z nadmořské výšky 450 m. n. m jsme vystoupali až na značku 1200 m. n. m. Toto celé jsme vystoupali ve výšce uvedených 10,5 km. Znalci si dokáží představit, jak prudké to někdy bylo. Ne nadarmo se uvádí, že se stoupá po lávkách a především žebřících. Náročný výstup byl odměňován romantickými výhledy na skalní scenérie, vodopády a vodní tůň všudy přítomného hlasitého potoka. Při pohledech dolů se některým tajil dech, lidičky pod námi stoupající stejným směrem nám připadali, v některých místech jako trpaslíci.

Ve stejnou chvíli nás soutěskou procházelo asi několik set, usuzuji z toho, kolik aut bylo dole i nahoře na parkovištích, ale také, z toho jaké fronty se na žebřících v některých náročnějších místech tvořily. Na závěr výstupu nás rušil hukot, kolem dokola létající helikoptéry, která buď někoho zachraňovala, nebo se jednalo o nácvik záchranné akce. Práce záchranářů, byla však zcela realistická a proto mohlo jít o opravdovou záchranu života.

Na konci soutěsky je zajímavá restaurace s několika terasami, menší občerstvení si zde dopřeje většina návštěvníků. Od restaurace k zaparkovanému autu cesta pokračovala víceméně rovinným terénem v délce více než 3 km. Protože, bylo jasné hned od počátku, že se naše expedice roztáhne a nepůjdeme všichni pohromadě, držela se skupinka dvou řidičů našich vozidel vepředu, aby mohla zajet dolů pro zaparkovaného Trafika. Počasí nám opravdu přálo, jen co jsme se dostali do bezpečí restaurací, u parkoviště začalo silně pršet. Pršelo celou

dobu přepravy aut na horní parkoviště. Chtěli jsme ještě udělat hromadnou fotografii na závěr akce a ejhle pršet na chvíli přestalo. Po našem odjezdu a ještě značný kus cesty stále pršelo.

Domů: tedy do Hustopečí jsme se vrátili kolem osmé hodiny, všichni mírně unavení a plni krásných společných zážitků. Celou akci považujeme za velmi zdařilou, zajímavou a příjemnou. Kdo v Medvědí soutěsce ještě nebyl? Určitě doporučujeme, vydejte se tam, stojí to za to!!!

Stezka v oblacích

Datum: 24. – 26. srpna 2019

Organizátor a autor článku: Pavla Honzírková

Ačkoliv tato akce byla naplánovaná v letním prázdninovém termínu, nakonec se nás sešel překvapivě docela dobrý počet a to celkem 11 účastníků. Z jednodenního výletu jsem naplánovala dvoudenní a pro ty, kdo mohli, dokonce výlet třídenní. Cílem byla obec ležící mezi Čechami a Moravou na rozhraní Orlických hor a Jeseníků s názvem po řece Morava, která kousek od ní pramení – DOLNÍ MORAVA.

Celá naše výprava se potkala na společném obědě v Šumperku v restauraci s názvem Benátky, restauraci jsem vybírala podle recenzí na internetu a ty opravdu nelhaly. Jídlo, prostředí i obsluha byly prostě na jedničku s hvězdičkou. Po dobrém obědě a

cestě jsme se ubytovali v apartmánu „NA VÝSLUNÍ“ přímo v Dolní Moravě.

Pak jsme se vydali na „procházku do oblak“, nahoru nás vyvezla lanovka (kromě 2 statečných, kteří se rozhodli vyjít si trasu pěšky) a prošli jsme si stezku. Výška stezky 55 m, nadmořská výška 1116 m. n. m. a celková délka lávky 710 m. Po prohlídce a lehkém občerstvení jsme se vydali turistickou cestou dolů zpět k hotelu Vista a po cestě lehce zmokli, naštěstí déšť nebyl nijak hustý. Večer samozřejmě nechybělo přátelské posezení u grilu a vínečka a ti nejodolnější vydrželi až do 4 hodin do rána.

Druhý den ráno jsme se postupně všichni potkali u snídani, kterou jsme připravovali společně ve vlastní režii. Někteří šli po snídani ještě vyzkoušet bobovou dráhu a pak se postupně začali rozjíždět ke svým domovům, i když se nikomu nechtělo. Musím říct, že nám spolu bylo moc fajn a jsem si jistá, že všichni ostatní to cítili stejně jako já. Nakonec jsme zůstali jen ve 4 lidech do dalšího dne.

Poslední den ráno jsme se sbalili a pak se vydali s pořádnou zásobou pití a svačinkami na výšlap – cíl Kralický Sněžník. Cesta nahoru byla zaříznutá ve svahu a po vrstevnici jsme docela bez větších problémů kopírovali terén. Počasí bylo nádherné a prvních 8 km jsme nepotkali ani živáčka. Prostě sen. Poslední úsek cesty už byl náročnější a trochu jsme se zapotili. Necelý kilometr před vrcholem jsme se napili z pramenu řeky Moravy a pak konečně spatřili Kralický Sněžník a 1424 m. n. m. V nohách jsme měli 11 km a před očima nádherný výhled do okolí.

Cesta zpět byla už horší, náročné klesání a únava byla znát. Na posledních 2 km nás dostihla pořádná bouřka a do Dolní Moravy jsme přišli promočení úplně na kost, ale vůbec to nevadilo. Za mě zážitek, na který budu určitě dlouho vzpomínat. Když jste totiž s dobrými lidmi v horách, vždycky si odnesete překrásný pocit v srdci, z kterého pak můžete čerpat pozitivní energii ještě hodně dlouho.

Den pro clubáky

Datum: 19. - 20. října 2019

Organizátor: Ilona Janglová, autor článku: Jan Kilian

Dobrý den, milí čtenáři firemního zpravodaje a clubové kroniky. Devatenáctého října roku dvoutisícího devatenáctého se uskutečnil historicky první den pro členy Clubu 35 nazvaný jako „Den pro clubáky“. Organizátorkou byla pověřena Ilona Janglová a tak tento den neusadila nikam jinam, než do kraje bořetického.

Sraz byl stanoven na devátou hodinu a třicátou minutu v Kobyli na Moravě číslo popisné 135. Na tomto místě totiž (již od nepaměti) sídlí Muzeum této obce. Kdo by to byl na první pohled řekl, že tato rekonstruovaná budova o rozloze několik desítek metrů čtverečních, bude skýtat expozici s hodnocením 4,7 hvězdiček z 5 možných☺. Od domorodých či přivdaných vypravěček a průvodkyní jsme se dověděli nejen o historii celé obce, zaniklém rybníku či národopisných reálií, ale i podpultové informace např. ze svateb v Kobyli a přilehlých končin. Možná i slovo Bůh je v tom obsaženo (Božena). Tak se mimochodem jmenovala jedna z průvodkyň, a jestli chcete slyšet zajímavé vyprávění a poznat něco skoro až skanzenovou formou, určitě do Kobyli na Moravě vyrazte a číslo popisné 135 určitě nevynechte.

Poté jsme se přesunuli (auty) 1200 m na parkoviště pod vinohrad. Tam byla naše další zastávka. Stezka nad vinohrady či také kobylická stezka nad vinohrady je rozhledna východně od obce Kobyli ve výšce 334 m. n. m. na kopci Kobyli vrch, který místní nazývají

Homole. Vede k ní naučná stezka Kobylí. Byla navržena místním rodákem Jiřím Vojtěškem a Jakubem Rolečkem z brněnského ateliéru Keeo4design.

Když jsme se dostatečně pokochali a vytvořili nějaký ten fotomateriál, přesunuli jsme se do obce, která má pro obyvatele z blízkého okolí snad nejvíce možných přívlastků. Jedná se o vinařskou vísku Vrbici (ženský rod podle vzorů růže). A tak jak dle Cimrmanů a známého jdu na sever a už jdu na jih, můžeme volně parafrázovat, jdu do kopce a už jdu

z kopce. Tak by se totiž dala definovat tato vyvýšená vesnička. A co jiného dělat s kopcem, než vrtat a tunelovat (ne tunelovat jako tunelovat, ale tunelovat jako tunelovat). A proto je těchto 9 km čtverečních prošpikováno velkým množstvím vinných sklepů v neuvěřitelných 7 úrovních či patrech. Zde nás přivítala milá hostitelka Zdeňka v rodinném vinařství a ve sklípku a jeho blízkém okolí nás následující 4 hodinky zásobovala řízky s bramborovým salátem, klobáskou, sýry, historkami z Vrbice a blízkého okolí a také více než desítkou vzorků vína z domácí dílny.

Poté přišel ten správný čas se přesunout (díky jediné neovíněné řidičce) do Bořetického penzionu, kde nás přivítala paní majitelka a zároveň organizátorka celé akce Ilona

náročný, začali clubáci odjíždět už kolem půlnoci a zůstalo nás už jen Quatro - tedy 4.

A za melodií, zvuků, zpěvů, písní a vzpomínek na Karla Gotta jsme ve tři ráno ve složení Janglová, Kilian, Macho a Žůrek (seřazeno abecedně) vydařenou akci ukončili a vydali se ke svým domovům. Tedy vlastně jen já a Martin, protože Ilča to měla domů coby dup a jediný přeživší Milan se rozhodl přenocovat takzvaně na místě činu ☺.

Chtěl bych tímto všem poděkovat za skvělou účast, aktivní přístup a výdrž a speciální díky patří paní organizátorce, která připravila výborné zázemí pro členskou základnu a přípravu plánu na příští rok, do kterého se moc a moc těším, i když nás ještě čekají za Club 35 dvě akce, na nichž Vás moc rád zase uvidím.

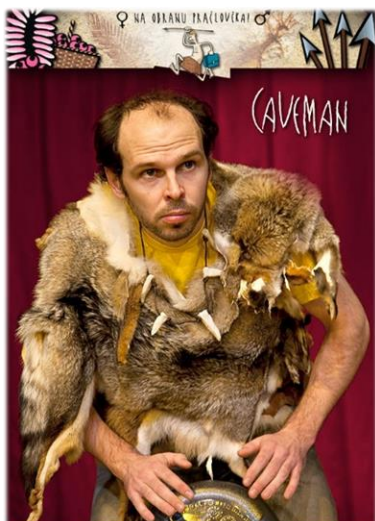
Mějte krásný podzim, milí přátelé.

Caveman aneb obhajoba jeskynního muže

Datum: 2. listopadu 2019

Organizátor: Jan Kilian, autorka článku: Ilona Janglová

Předposlední clubáckou akcí letošního roku bylo představení Caveman v Divadle Bolka Polívky v Brně. V sobotu 2. 11. 2019 ve 13 hodin 40 minut se nás na něm sešlo na dvě desítky a ráda bych poděkovala organizátorovi, kterým byl Honza Kilian. Musím totiž říct, že to opravdu stálo za to.

Slavná one man show o tom, co dělá muže mužem a ženu ženou, o rozdílech mezi námi, o lásce a partnerství nás dohnala často až k slzám. A při povídání o vtipně utajených kvalitách obou pohlaví jsme se smáli od začátku až do konce.

Je neuvěřitelné, jakou energii kolem sebe dokáže šířit jeden herec a jak dokáže rozesmát plný sál. Představení jsme měli z první ruky, protože jsme s manželem seděli hned v první řadě. A když si mě hlavní představitel vybral jako kontaktní osobu a obracel se na mě s otázkami, byl to skvělý a neuvěřitelně silný zážitek. Věřím, že každý z nás poznával v historkách příběhy ze života a často i sám sebe. Každému, kdo představení neviděl, určitě doporučuji.

Po představení šla část probrat nejen dojmy z představení na kafičko, někteří jsme museli domů za rodinnými povinnostmi. V každém případě už se těším na další akci. ☺

Milí kulturní fanoušci,

*Věřím, že již netrpělivě očekáváte instrukce k naší společné akci a sice divadelnímu představení **CAVEMAN**, které se uskuteční tuto sobotu 2.11.2019 ve 14h v Divadle Bolka Polívky na Jakubském náměstí č.5 v Brně.*

*Na místo dojedete autem (parkovat doporučuji na Rooseveltově) nebo ***šalinó** a pak musíte kousek ***šórem**, protože do ***štatlu** se autem nesmí. Sejdeme se spolu před Divadlem **ve 13.40h**, abychom se společně zvěčnili do zpravodaje a kroniky a abych Vám rozdal Vaše ***lupeně**. ***Dávejte majzla**, ať ***naklapete** včas. Co na sebe nechám čistě na Vás. Můžete dorazit klidně v ***šolně** a k tomu ***šlajfku**, ale určitě nic nepokazíte, když si na sebe hodíte nějaké ***róry**, ***vypiglovanó hemdu**, k tomu pěkný ***šlupky**, ať se za Vás Váš ***kocour** nemusí stydět J. Každopádně se připravte, že bude představení pěkná ***prča** a ***furt** se budete ***lochčit**. Představení trvá 90 minut a je bez přestávky, tak se pořádně ***nafutrujte** a ***nachlemtejte**, ať během přestavení ***necóráte** ***aus** Pokud budete mít nějaké dotazy, nebojte se ***nahodit drát** přímo mě na tel. 777 784 060.*

*Budu se na Vás těšit a věřím, že to bude ***špica** zážitek. Honza Kilian*

Výroční zasedání Clubu 35

Datum: 6. prosince 2019

Organizátor: Rada Clubu 35, autor článku: Jan Kilian

A po roce jsou tu zase **Výroční zasedání**. Tedy přesněji to jedno patří k roku 2019. Akce na rok 2020 jsou již odhlasovány a za to chci všem členům moc a moc poděkovat. Daleko více času můžeme věnovat vánoční atmosféře a zábavě. Zasedání se poprvé uskuteční bez voleb nové Rady Clubu35 a prezidenta a poprvé máme dva čestné členy. A jaký byl tedy letošní program? Rozhodně bylo o zábavu postaráno. Užili jsme si oblíbenou „Čelovku“, podívali jsme se hluboko do historie našeho klubu a jako vždy se ohlédli za uplynulým rokem.

A dárečky?. Tentokrát nepřišel Ježíšek, ale nahradil ho Mikuláš. Takže byly, jen trochu jinou formou. ☺ Přátelé a kamarádi. Děkuji za Vaši aktivitu v roce 2019 a těším se na Vás v příštím roce.

PŘEJI VÁM VESELÉ VÁNOCE A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 2020.

Ročenku Clubu 35 pro rok 2019 sestavil: Jan Kilian

Výběr z roku 2019 ☺

